

"השונה הוא אני"

תלמידים יקרים

השנה בחרנו לתערוכת הגמר את הנושא "שונות".

שונות הינו מושג המציין הבדלים בין אנשים, תרבויות, עמדות ועוד... אם מסתכלים על כך מבחינה אומנותית, לכל אדם יש צבע, צורה שונה, פרספקטיבה אחרת על החיים ועומק אישי. מבחינות אחרות אנשים שונים בצרכים, במשאלות, בשאיפות, ביכולות, בתחביבים ובהתנהגות.

לכל אחת מהעבודות יש ערך אומנותי רב. עסקתם בטכניקות שונות, פתחתם את המחשבה היצירתית, התנסיתם ועברתם תהליך ארוך, עם הבנה מעמיקה. אך מעל הכול עומד מסר חשוב, מסר עם משמעות.

כל אחת מהעבודות שלכם מציגה, באופן כזה או אחר, מסר של קבלה והכלה של השונה בחברה!!!
במובן הזה, אם הצלחתם לעורר חשיבה או דיון, להעביר ביקורת או לשנות חשיבה, הצלחתם בגדול, כי זו טיבה של עבודת אומנות 🌟

אני מאחלת לכם תמיד לראות את השוני, לאמץ אותו וליהנות ממנו, ועל ידי כך ללמוד, לגדול ולצמוח.

בברכה, ורד מלכה
רכזת מגמת אומנויות העיצוב

תלמידים יקרים שלי

עשיתם כברת דרך והגעתם לציון דרך בו אתם מבטאים באופן ויזואלי את רעיונותיכם. תפיסת עולמכם הייחודית בדרכים המשלבות ידע ועולם רוח עשיר ביצירותיות ומחשבה.

קנדינסקי אמר כי "צבע הוא המקלדת, העיניים הן ההרמוניות, הנפש היא הפסנתר מרובה המיתרים. האמן הוא היד שמנגנת, נוגעת בקליד זה או אחר, כדי להביא לרטט בנשמה."

אתם זוכים להיכנס לאותו עולם בו הנשמה רוטטת. בתערוכה מרהיבה שהדרך להשגתה הייתה בעמל רב אך בסיפוק אין סופי.

אני גאה בכם ומאחלת לכם ולמורתכם ורד בהצלחה.

רות טל מחנכת ומורה לעיצוב

ברכות מקרב לב

מרינה בן צבי מורה לעיצוב גרפי

אמילי שניידר / כולנו על אותו גלשן

"אישה כמו הגלים כל הזמן מתחזקים"

הפרויקט שלי מציג גלשן עם המון דמויות של נשים גולשות ורק גבר אחד.

בחרתי לעסוק בנושא זה כי יש אי שוויון בין נשים לגברים בכלל ובנושא הגלישה בפרט. למרות השינויים המהותיים שנעשו, עדיין יש מי שחי במחשבה שאישה היא חפץ, והיא כל היום צריכה להיות במטבח ולנקות את הבית. כל תחום הספורט טומן בחובו אפליה ונטייה לחשוב שהוא שייך למין הגברי. גם בגלישה נוטים לחשוב שגלישה זה ספורט "גברי", ויש הרבה בורות בנושא הזה.

בחרתי להמחיש את האמירה שלי בכך שיש המון נשים ורק גבר אחד, ובכך אני בעצם הופכת ומקווה לשנות את הסטיגמה.

שילת מיארה \ A GROUP'S STORY

**"סופרים צריכים לשתוק, כשהיצירות שלהם מדברות."
(פרידריך ניטשה, מתוך הספר "אנושי, אנושי מדי)**

בפרויקט שלי אציג חמישה סוגי ספרים עם חמישה סוגי סצנות שונות מתוך חיי היום-יום של קבוצות שונות, קבוצות הקיימות בחברה.

דגמים אלו ממחישים מצבים שונים המביעים את השוני בין האנשים. חלק מהמצבים חוויתי בעצמי, וקריאת ספרים עזרה לי להתגבר על כך.

בחרתי לעסוק בספרים, כי הפרויקט הזה מבטא את השקט, המפלט שלי ממצבים שונים, שהוא ספרים.

הספרים יקרים לי, כיוון שמגיל צעיר אני זוכרת איך הייתי מתיישבת בפינה קטנה, לוקחת את הספר ומתחילה במסע של דמיון וקריאה, מקום מפלט שבו אני יכולה להתחבר למשהו שבו אני מרגישה רגועה ונינוחה.

רועי אמין | כי האדם עץ השדה

“מרוב עצים לא רואים את היער”

במשך שנים רבות ההגדרה המקובלת למשפחה הייתה אחידה וחד-גונית. משפחות אשר לא תאמו את המתאר הזה היו חשופות לאפליה וגזענות על רקע של צבע, מגדר או דת.

אנשים הופרדו והורחקו מבני משפחתם ואף סבלו מהתנכלויות רבות רק עקב השוני בהרכב המשפחה שהם בחרו.

אני בן להורים גרושים ואני חי במשפחה שונה מהמקובל. אני חלק משתי משפחות גרעיניות המהוות את המשפחה המורחבת שלי. לכל משפחה כזו יש מעגלים נוספים של סבא, סבתא, דודים ובני דודים, וכולם חיים בכבוד הדדי וקבלת האחר.

בעבודה זו אני מבקש להציג דוגמאות שונות למשפחות מגוונות ע"י דגם של עץ משפחה שעליו תלויות תמונות של משפחות שונות, על מנת להציג כי כולנו מגיעים מאותו שורש.

פולי רבינוביץ | חינוך זה לא בחירה

"תיקון העולם משמעו תיקון החינוך" (יאנוש קורצ'אק)

הנושא בו בחרתי לעסוק הוא החינוך והמסרים השונים שאנחנו מקבלים מאז שאנחנו קטנים ועד שאנו גדלים. לפי דעתי לא ניתנת לנו באמת בחירה במה לבחור ובמה לא, מכיוון שמילדות כבר מעוצבים בראשנו מחשבות, דעות ואופי שלא בטוח שהיינו מפתחים ויוצרים בלי שהיו שותלים אותם בראשנו. מצד שני, זה גם מה שגורם לשוני בינוני.

בפרוייקט בחרתי לעצב דגם של דמות "מורה", שמייצגת את החברה שלנו. מולה נמצא "תלמיד" שקשור בשרשראות ברזל לכיסא שהוא יושב עליו, המייצג את זה שמלמדים אותנו מקטנות מה נכון ומה לא נכון. את ההשראה והמשפטים על הלוח לקחתי מהשיר "ויקיפדיה" של חנן בן ארי, שבעיני משקף הכול.

דניאל צדיק / אני לא שונה אני מיוחד

”האם עלינו לא לבטוח באדם,
משום שהליכתו אינה דומה לשלנו?...“
ג'יימס פנימור קופר (מתוך הספר ”המוהיקני האחרון“)

קיימות סטיגמות רבות על אנשים ותחומים שונים בחברה.

בין הסטיגמות המקובלות, קיימות כאלו כלפי אנשים עם קעקועים ואומנות גוף ואומנות הגרפיטי. בחרתי בנושאים אלו משום שאני מאוד אוהב קעקועים ולהתלבש בסגנון שהוא שונה, ואנשים רבים ממהרים לשפוט אותי על פי המראה. לדוגמה: ”יש לו קעקועים אז הוא יושב בכלא“; ”הוא מתלבש זרוק אז הוא ילד רחוב“, ותמיד ממהרים לשפוט ולהסתכל בצורה שונה. אני גם מאוד מתחבר לאומנות רחוב בסגנון גרפיטי כי החופש, המסרים והצבעוניות משקפים את תפיסת העולם שלי.

בפרוייקט זה אני רוצה להעביר מסר שכל אדם הוא מיוחד! מסר זה יתבטא על קיר מעץ עם גרפיטי ”my mom says im special“ שאעשה עם ספריי. על הקיר אדביק ואצייר דמויות שונות בחברה בעלי סממנים חיצוניים שונים.

נויה שובל \ סיפור סינדרלה

"היופי הטמון בסגנון, בהרמוניה, בחן ובקצב הנכון
תלוי בפשטות שבהם". (אפלטון)

כיום האדם בחברתנו נשפט על פי הלבוש שלו והמותגים שבבעלותו. דבר זה יוצר סמל סטטוס, וכיום אפילו אנשים חסרי אמצעים מנסים ורוצים להיות משייכים לסמל זה. ישנם אנשים שאין להם ידע בתחום ההלבשה, או פשוט לא אוהבים להתעסק בו. חשוב לדעת כי הלבוש אינו הופך את האדם למשהו אחר וטוב יותר, אלא האדם הוא זה שעושה את הלבוש. כלומר, האופי והאישיות של כל אדם משתקפים בסגנון שלו.

פרויקט זה קשור אליי מכיוון שאני מאוד מתחברת ואוהבת את עולם האופנה וההלבשה, ובנוסף אני מאוד אוהבת סיפורי אגדות. לכן החלטתי להעביר את המסר שלי בעזרת סיפור "סינדרלה", או בשמו השני "לכלוכית". זה סיפור שאליו אני מאוד מתחברת כי הוא משקף את מה שאני מאמינה בו.

לירון גמליאל \ makeup your mind

"מה שיפה זה מה שאנו אוהבים"

בפרויקט זה בחרתי להציג ארבעה ציורים של סגנונות איפור שונים. כל ציור מבטא אופי שונה, וזה מעיד על השונות שקיימת בין האנשים. כל אדם בוחר לבטא ולהציג את עצמו בדרך שונה ובין הדרכים גם איפור.

בחרתי בנושא זה בגלל שאני עוסקת באיפור בחיי היום יום. האיפור זה האומנות שלי. אני מאפרת נשים רבות ונהנית לראות את ההשפעה של האיפור עליהן. בנוסף אני מאמינה שלאיפור יש כוח משלו – הוא מעניק ביטחון ומקום לביטוי לכל אדם לפי הבחירה שלו. האיפור יכול להראות שוני: תרבותי, חברתי ואפילו מצב נפשי. הפרויקט מציג ארבע דמויות מאופרות בסגנון שונה מאוד, וחשוב לי להציג את הצדדים האלה בפרויקט שלי.

שחף ניסני \ ראש אחד

”מיהו בעל נפש תרבותית?

מי שיכול להבחין בין מספר רב של השקפות עולם.”

אנרי פרדריק אמיאל

בפרויקט זה אציג דגם של תרבויות שונות בעולם ממקומות בהם ביקרתי.

לכל אדם יש תרבות מסוימת שאליה הוא משתייך, והיא מבדילה אותו מאנשים

אחרים שמשתייכים לתרבות שונה.

חשוב ללמוד ולהכיר את התרבויות השונות שיש לעולם להציע, כיוון שייתכן ונמצא קווי דמיון,

ובכך נוכל לאהוב ולהתחבר יותר לאותם אנשים.

זה העולם שלנו. למה להתעסק בשנאה ובהרס רב, כשאפשר לאהוב ולהפוך את השוני למיוחד?

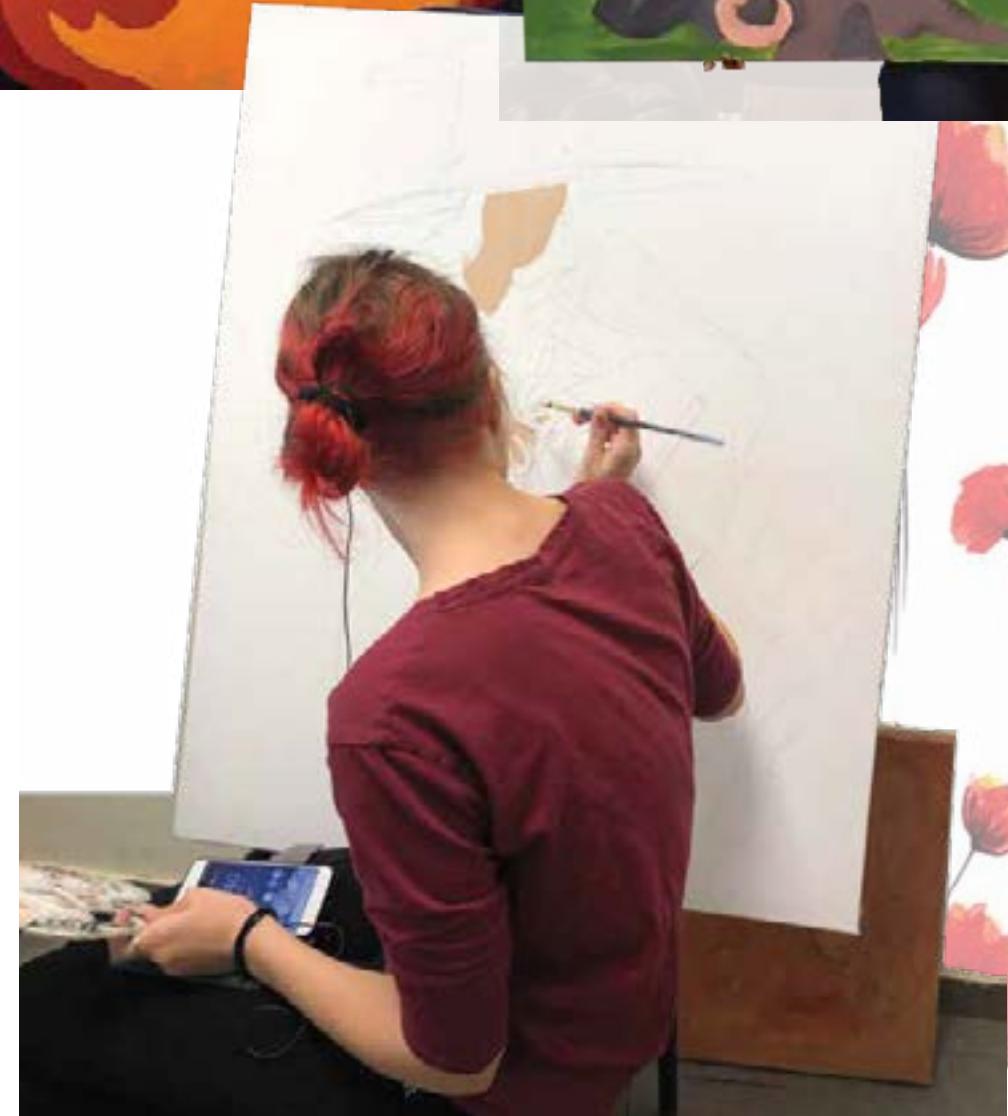
ישנם כיוונים רבים כשונות. אד אני כחיתי להתמקד בחרכויות הרכות של העולות.

נטלי ליכצ'וב | אישה

"אישה אינה נולדת אישה - היא נעשית אישה."

פרויקט זה עוסק באישה ובסטיגמות עליה במהלך השנים והתקופות השונות. מה לא נאמר על נשים? שהן "שק נחשים", שהן "פתיניות", "מכשפות שיש להעלות על המוקד", ושמקומן במטבח. בפרויקט שילבתי את הסטיגמות האלו וציירתי נשים על פי כל אחת מהן.

שאבתי השראה מיצירות אומנות מפורסמות שמציגות את האישה באופן דומה לסטיגמות שצינתי. לי חשוב להעביר מסר של שונות מבחינת היחס וההשוואה של נשים לגברים.

שרון דינין \ מיתרי תרבות

"אחרי דממה, הדבר שהכי מתקרב לבטא את הבלתי יתואר הוא מוזיקה"

הנושא בו בחרתי לעסוק הוא כלי מיתר. יש המון סטיגמות על כלי נגינה, מקובל לחשוב שכלים מסוימים שייכים לתרבויות שונות. למשל, דרבוקה היא כלי מזרחי, פסנתר הוא כלי אירופאי, אקורדיון הוא רוסי ועוד...

אני בחרתי להתמקד בכלי מיתר, כי מאז היותי ילדה קטנה אני מנגנת בכלים שונים, וכלי המיתר הם הכלים שאני הכי אוהבת ואליהם אני הכי מחוברת. לכן הכנתי מקאפה כלי מיתר שונים, שמקורם הוא בארצות שמהם הם מגיעים, מה שמעיד על השוני היפה בין התרבויות.

מיכל אור קרונפלד / כמו שאת

“האתגר הוא לא להיות מושלמת, הוא להיות שלמה”

הנושא בו בחרתי לעסוק הוא השתקפות. השתקפות יכולה לקבל משמעויות שונות בקונטקסט שונה. במקרה שלי בחרתי לעסוק בהתבר- ננות ובשיקוף של עצמנו פנימה, שמשליכה על ההתבוננות החוצה. פעמים רבות חוסר הביט- חון שלנו גורם לנו לעיוות במחשבה, ואנו לא רואים את עצמנו כפי שאחרים רואים אותנו.

במסגרת זו יצרתי דגם של שתי דמויות דומות, האחת יפה ומסודרת וכשהיא מסתכלת בראי היא רואה את עצמה מכוערת. נושא זה קשור אלי מהסיבה העיקרית שהביטחון העצמי שלי לא גבוה בגלל דברים שעברתי בחיי. לכן אני מקווה להעביר מסר ברור כדי לחולל שינוי.

